

Inqz duas, cum satisfecisse n̄ ut scribitur in divina, s̄ in hum. naa. q̄
 a p̄stns in humana naa est carae obligatio; adeoq̄ q̄ ut propinquo
 satisfactoris est carae d̄cti; et sic satisfactio illig est d̄cta a satis-
 faciente q̄d alijs Titulis. Et e. cum satisfecisse ut scribitur in
 naa div. et hum. nam si ly ut duplicet propriam influens, seu desi-
 vans valorem in actus satisfactorias q̄ satisfecit ut scribitur in naa
 div. si v̄ ly ut denotet q̄d q̄d iocem r̄gnitiam ad infinitū elem va-
 lorem, satisfecit ut scribitur in naa hum. ut a satisfactio q̄ sit
 de rigore iustitiae, sufficit, q̄d sit ex indetitis alijs titulo a satisfecite
 ut q̄d, r̄gnitiam p̄prio influent valorem, et; ab illo d̄beant, re-
 duplicata ḡnōe ad influendum valorem satisfactorin r̄gnitan.

Ad 2 add. d̄m. operatio est entivē, et maath sumpta d̄ e. 465.
 rant bona p̄ria q̄ sig. et. foath et t̄nativē sumpta n̄m. q̄raoē sa-
 tisfactoria d̄i. s̄. p̄prio, entivē, et maath sumant, et in q̄m sunt
 a naa hum. t̄m a proprio p̄rio quo, p̄stans dei d̄iō, sunt et cetero
 creatio. atq̄ si p̄stet h̄t foath p̄rio n̄q̄ est reflexiva supra sup̄p̄o
 verbi div. q̄ p̄stet h̄t foath t̄m foam valorem in r̄vunt, et ab eo
 q̄d modo in foant, s̄ hac reflexione operatio q̄raoē d̄ ḡnōe uq̄
 minio dei. sunt nec p̄rio verbum, s̄ h̄nt ind̄p̄ndēam q̄d nota-
 tem r̄oem juris, et d̄iō, ita ut sint actones oīd p̄rio. q̄, q̄mvis
 cetero q̄d suam taben entivē d̄videant a tota fonte t̄m a
 caa universalī.

Objult. Cr̄ator t̄nēt acceptare satisfactum r̄gorosa. 466.
 sed satisfactum q̄ Deus n̄ tenebat acceptare. q̄ n̄ erat satisfac-
 tio r̄gorosa, seu ex rigore iustitiae. n̄m. tum quia injuriatq̄ d̄ tenetur
 acceptare satisfactum pro injuria, nisi ijs̄ off̄ndat se humiliet, ut
 patet in humanis. q̄a d̄ fuit injuriat. tum quia repugnat p̄rio
 dei d̄iō, q̄m tenetur admittum p̄rio et off̄ra. q̄a d̄.

Ad d. sola iustitia comutiva x nos d̄ r̄gorosa iustitia. q̄ q̄d satisfecit
 ex iustitia comutiva. q̄ n̄q̄ ex iustitia r̄gorosa. n̄m. n̄ d̄at iustitia com-
 mutiva dei ad sum. q̄ n̄q̄ ad deum: adeoq̄ q̄ n̄ satisfecit ex iu-
 stitia comutiva.

Ad d. m. satisfactum q̄ Deus n̄ tenet acceptare absolute, et 467.
 nulla facta sup̄p̄o e. facta alq̄ sup̄p̄o n̄m: Deus ut d̄ plenitudo sui
 d̄iō n̄ t̄nēt acceptare satisfactum q̄ pro off̄sa horūm, eiusq̄ culpam
 d̄nt penam remittere, q̄ utrumq̄ horūm pot̄ absolute d̄n̄q̄are et in sup̄p̄o